

[Nyílt levélben](#) fordult a PécsiBölcsész szerkesztősége Dr. Navracsics Tibor miniszterelnök-helyetteshez, Dr. Hoffmann Rózsa oktatásért felelős államtitkár asszonyhoz és Nagy Dávid HÖÖK elnökhöz február 14-én. Levelünkkel választ szerettünk volna kapni arra a kérdésre, hogy...

...az újbóli egyeztetések kapcsán beharangozott teljes egyetértés vajon érdemi eredményekkel járt-e a hallgatókat az eredeti koncepcióban leginkább aggasztó vizsgaalkalmak száma és az érdekvédelem témaköreiben, vagy az alapelvek és problémák rögzítése pusztán elodázása a neuralgikus pontokkal kapcsolatban várható parázs vitának.

A Nemzeti Erőforrás Minisztérium Oktatásért Felelős Államtitkárságától és a HÖÖK-től kapott válaszból kiderül, a mindenki által elfogadott konkrétumokat alig tartalmazó dokumentumba a vitás pontok kérdése nem tartozik bele, továbbá az államtitkárság nem kívánja feloldani a Dr. Hoffmann Rózsa államtitkárasszony

kijelentéseit övező ellentmondásokat.

Amint azt a kormany.hu-n február 9-e óta elérhető felsőoktatási alapelvekkel foglalkozó anyagból és az azt felvezető szövegből megtudhattuk, mindenki egyetértett abban, hogy „a magyar felsőoktatás a közjót szolgáló intézményrendszer, a minőségi felsőoktatás az ország versenyképességének hajtóereje. Küldetése a nemzet szellemi és gazdasági fejlődésének megalapozása, célja a versenyképes tudás átadása, az emberiség tudásának gyarapítása, az egyén és a köz boldogulásának elősegítése”, vagy: „Az oktatás színvonala általában csökken, az oktatói és hallgatói teljesítmények színvonala egyenetlen.”. További megállapítások, hogy a fejkvóta alapú rendszer negatívan befolyásolja az oktatás színvonalát, illetve hogy a bolognai rendszer bevezetése átgondolatlan volt.

Az egyetértés ennek függvényében nem tekinthető meglepőnek, pusztán arról van szó, hogy a felek megállapították, hogy ugyanazon ország felsőoktatásának megreformálása a cél.

Szerkesztőségünk nyílt levelében mi is hangsúlyoztuk, hogy a magyar felsőoktatásnak tényleg szüksége van változásra, azonban nem mindegy, hogy milyen irányba, milyen megoldások mentén. A vita ezen állt és áll, érdemben a helyzet nem változott.

Nyílt levelünk kérdésével konkrétan arra szerettünk volna választ kapni, hogy a jogalkotó szándéka szerint a vizsgaalkalmak száma és az érdekképviseltek kérdése beletartozik-e a tárgyalások során elfogadott alapelvek egyetemi autonómiára vonatkozó passzusába. Ez azért volt fontos, mivel Nagy Dávid HÖÖK elnök úgy nyilatkozott, hogy őket arról biztosították: „a hallgatók által korábban kifogásolt kérdéseket várhatóan intézményi hatáskörben rendezik, a részleteket a további egyeztetéseken finomítják.”. Ezzel szöges ellentétben áll Dr. Hoffmann Rózsa államtitkárasszony február elseji nyilatkozata az mno.hu hírportálon: „Határozottan ellenzi, hogy ezt a kérdést az egyetemi autonómia keretei közé helyezték. Ahol ugyanis erős a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának (HÖÖK) a lazaságot állandósítani akaró álláspontját osztó hallgatói lobbija, ott nem a minőséget szolgáló megoldás születne – mutatott rá.”.

Ezen ellentét feloldásának reményében fordultunk az illetékesekhez, a kérdésben a NEFMI sajtóosztályától a következő válasz érkezett:

„A megállapodás a problématerképet és a változtatások alapelveit érintette. A levélben megfogalmazott probléma nem esik ezen tárgykörbe. Ennek illetve az autonómia tartalmi kereteinek egyeztetése még ezt követően fog lezajlani.”

Az ügyben meghirdetett egyetértéshez további érdekes adalékot szolgáltat a HÖÖK válasza, melyből kiderül, a további egyeztetések során elsődleges partnernek nem a NEFMI-t, hanem a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumot tekintik, illetve készen állnak a hallgatói érdekeket határozottabb eszközökkel is képviselni:

„A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium által kezdeményezett találkozók és az azok alapján született dokumentumok mindenképp előremutatóak hallgatói szempontból. 2010. decemberében az oktatásért felelős államtitkársággal folytatott tárgyalások megrekedtek, azt az információt kaptuk, hogy nem lesz már érdemi lehetőségünk a koncepció további alakítására. Nagy várakozásokkal álltunk tehát a januári egyeztetések elé. Az alapelveket tartalmazó dokumentum és a problématérkép konszenzus mentén született. Ezek alapján kezdődhet a normaszöveg megalkotása, a kodifikációs eljárás. A hallgatókat közvetlenül érintő kérdésekre a kodifikáció során kapunk választ. Úgy vélem a szerkesztőség által idézett passzus lehetővé teszi, hogy intézményi hatáskörbe kerüljenek ezek szabályozásra. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a kodifikációs bizottság(ok)ban a HÖÖK delegáltjai is helyet kapnak majd, illetve hogy ezen egyeztetések során fő tárgyalópartnernek a KIM-et tekintjük a továbbiakban. Természetesen a HÖÖK készen áll a hallgatók érdekeit határozottabb eszközökkel is

képviselni.”.

Alapvetően egyetértés konkrétumok tekintetében nem alakult ki a felek között, melynek fényében erősen átértékelődik a dokumentum, melyet várhatóan ezen a héten raknak le a kormány asztalára.

További fontos kérdés, hogy a lényegi pontokat érintő tárgyalások megkezdését meddig szeretné a kormányzat kitolni, és az időnyerésen túl valóban lehetséges-e érdemi előrelépésben bízni a reformkapcsán?

Másrészt szintén központi kérdés meddig tart a HÖÖK türelme, hiszen az eredetileg kitűzött demonstráció dátuma (március 16-a) rohamosan közeledik, viszont az eddigi egyeztetéseknek konkrét, gyakorlati hozadéka nem volt. Az időhúzás pedig ebben az esetben nem látszik mást szolgálni, mint az elégedetlen hallgatói tömegek távoltartását.

szerzőK: Lenthár Balázs, Bálint Dávid